

வேதாகமம் முழுவதும் தலைவனாக, அரசனாக, நியாதிபதியாக, தீர்க்கதரிசியாக இருந்து தேவ ஜனங்களை பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வழி நடத்தியவர்கள் பலர் உண்டு. ஆனால் தகப்பனாக இருந்து நடத்தியவர்கள் மிகச் சிலரே. அவர்களின் ஒருவர் தான், சர்வ இஸ்ரவேலையும் 40 ஆண்டு காலங்கள் எகிப்தில் இருந்து கானான் தேசம் வரை வழி நடத்தி வந்த மோசேயாகும். ஆம் தேவனால் நேரடியாக அழைக்கப்பட்டு, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு நாளும் இஸ்ரவேலரை வழிநடத்தியவர் மோசேயாகும். வேதத்தின் முதல் ஐந்து ஆகமங்களான பஞ்சாகமங்களும், மோசேயினால் எழுதப்பட்டது என்பது யாவரும் அறிந்த ஒன்று. அவற்றில் உலக சிருஷ்டிப்பும் முற்பிதாக்களின் வரலாறும் முதல் ஆகமமான ஆதியாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற நான்கு ஆகமங்களும் இஸ்ரவேலரின் பயணத்தை பற்றிய மற்றும் அதனை சார்ந்த விஷயங்களைப் பற்றியே கூறுகிறது. மோசே பிறந்த இக்கட்டான சூழ்நிலை பற்றியும், அவர் எவ்வாறு தேவனால் காக்கப்பட்டு பார்வோன் அரண்மனையில், பார்வோன் குமாரத்தியின் மகனாகவே வளர்க்கப்பட்டார் என்பது பற்றியும், அவர் எதற்காக எகிப்தை விட்டு ஓடி மீதியானில் தஞ்சம் அடைந்தார் என்பதையும், ஆக அவருடைய முதல் என்பது ஆண்டு வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரு சிறு அதிகாரத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆம் அவருடைய முதல் 80 ஆண்டு கால வாழ்க்கை முழுவதிலும் ஆண்டவர் அவர் வாழ்க்கையில் அமைதியாகவே செயல்பட்டார். அவர் அவ்வளவு காலம் எவ்வாறு தேவனை வழிபட்டார் என்பது கூட பதியப்படவில்லை. காரணம் தேவன் முற்பிதாக்களின் காலத்திற்கு பின்

ஏறக்குறைய 450 ஆண்டுகள் வரையிலும் யாருடனும் இடைபடவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் அமைதியாக ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த மோசேயை ஆண்டவர் அழைத்தார். அன்றிலிருந்து ஆரம்பித்த மீட்பின் பயணம், இன்று வரை சரீர பிரகாரமாகவும் (இஸ்ரவேலருக்கு), ஆவிக்குரிய பிரகாரமாகவும் (ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களாகிய நமக்கு) தொடர்ந்து கொண்டே தான் இருக்கிறது. நாம் இருக்கும் இந்த கிபி 2025 ஆம் ஆண்டிலும், இஸ்ரவேலரும் (கானானுக்காக), ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகிய நாமும் (பரம கானானுக்காக) போராடிக் கொண்டதான் இருக்கிறோம். அன்று மோசேயின் மூலம் விடுதலைப் பயணத்தை ஆரம்பித்த தேவன் இன்றும் அதை பலரைக் கொண்டு நம்மில் நடத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறார். குறிப்பாக மோசேயின் மூலமாக நடந்த அந்த முதலாவது விடுதலைப் பயணம், அவரது வாழ்க்கையின் இறுதி 40 ஆண்டுகளை பற்றி (80 - 120 வயது) நான்கு ஆகமங்களிலும் நமக்கு அறிய தருகிறது. அவர் எவ்வாறு தலைவனாக மாத்திரமல்ல, இஸ்ரேல் மக்களுக்கு ஆவிக்குரிய தகப்பனாகவும் இருந்து வழிநடத்தினார் என்பதை நாம் காணலாம். அப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் (தகப்பன்மார்கள்) இந்த கடைசி காலத்தில், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகிய நாம், பரம கானானைச் சென்றடைய மிகவும் தேவைப்படுகின்றனர். இப்பொழுது நாம் மோசே எவ்வாறு தலைவனாய் மாத்திரம் அல்ல, இஸ்ரவேலருக்கு தகப்பனாகவும் இருந்து வழிநடத்தினார் என்பதை பின்வருமாறு விரிவாக தியானிப்போம்,

யாத்திராகமம் 3:1-4 வசனங்கள் கூறுகிறது “மோசே மீதியான் தேசத்து ஆசாரியனாயிருந்த தன் மாமனாகிய எத்திரோவின் ஆடுகளை மேய்த்துவந்தான். அவன் ஆடுகளை வனாந்தரத்தின் பின்புறத்திலே ஓட்டி, தேவபர்வதமாகிய ஓரேப்மட்டும் வந்தான். அங்கே கர்த்தருடைய தூதனானவர் ஒரு முட்செடியின் நடுவிலிருந்து உண்டான அக்கினிஜுவாலையிலே நின்று அவனுக்குத் தரிசனமானார். அப்பொழுது அவன் உற்றுப்பார்த்தான்; முட்செடி அக்கினியால் ஜுவாலித்து எரிந்தும், அது வெந்துபோகாமல் இருந்தது. அப்பொழுது மோசே: இந்த முட்செடி வெந்துபோகாதிருக்கிறது என்ன, நான் கிட்டப்போய் இந்த அற்புதகாட்சியைப் பார்ப்பேன் என்றான். அவன் பார்க்கும்படி கிட்ட வருகிறதைக் கர்த்தர் கண்டார். முட்செடியின் நடுவிலிருந்து தேவன் அவனை நோக்கி: மோசே, மோசே என்று கூப்பிட்டார். அவன்: இதோ, அடியேன் என்றான்.“. இங்கு ஓரேப் பர்வதத்தில் அமைதியாக தன் மாமனாகிய எத்திரோவின் ஆடுகளை மோசே மேய்த்துக் கொண்டிருப்பதை காணலாம். தன்னுடைய முதல் 40 வருட வாழ்க்கையை முற்றிலும் மறந்தவராக, தன்னுடைய அடுத்த 40 வருட வாழ்க்கையை அவர் இவ்வாறாக ஆடுகளை மேய்ப்பதிலேயே கழித்தார். ஆகிலும் **யாத்திராகமம் 2:22** கூறுகிறபடி “நான் அந்நிய தேசத்தில் பரதேசியாய் இருக்கிறேன் என்று சொல்லி, அவனுக்கு கெர்சோம் என்று பேரிட்டான்.“, தான் இருக்கும் இந்த இடம் தனக்குரியது அல்ல என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் என்பது, கெர்சோம் என்று தன் மகனுக்கு பெயர் வைத்ததிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். தன் மக்கள் அனைவரும் (அவர் குடும்பம் உள்பட) எகிப்து தேசத்தில் அடிமைகளாக இருந்தும், ஒன்றும் செய்ய இயலாதவராய் ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தார். தன் வாழ்க்கையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாழ்க்கையை (என்பது வருட

வாழ்க்கையை) வாழ்ந்து முடித்திருந்த அவர், இனி தன் வாழ்வில் ஏற்பட போகும் மாற்றத்தை குறித்து சற்றும் எதிர்பாராதவராய் இருந்தார். இங்கு ஆண்டவர் கர்த்தருடைய தூதரானாவராகவும், கர்த்தராகவும் ஆபிரகாமுக்கு தன்னை வெளிப்படுத்தியது போல, இங்கு மோசேக்கும் தரிசனம் ஆனார். முட்செடி நடுவில் இருந்து தேவன் அவரை நோக்கி மோசே என்று கூப்பிட்டார். இங்கு ஆண்டவர் கூப்பிட்ட மாத்திரத்தில், ஆண்டவரே நீர் யார் என்று கூட அவர் கேட்கவில்லை, உடனடியாக இதோ அடியேன் என்று சொல்லி தேவ சத்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்தார். தேவன் அவருக்கு தம்முடைய அனாதி திட்டத்தினை வெளிப்படுத்தி, தாம் ஆபிரகாமுக்கும், ஈசாக்கிற்கும், யாக்கோபிற்கும் வாக்குத்தம் பண்ணின, பாலும் தேனும் ஓடுகிற கானான் தேசத்திற்கு, இஸ்ரவேல் மக்களை வழிநடத்திச் செல்லும் தலைவனாக ஆண்டவர் மோசேயை அழைத்தார்.

ஆனால் அவரோ, **“அப்பொழுது மோசே தேவனை நோக்கி: பார்வோனிடத்துக்குப் போகவும், இஸ்ரவேல் புத்திரரை எகிப்திலிருந்து அழைத்துவரவும், நான் எம்மாத்திரம் என்றான்.”** (யாத்திராகமம் 3:11). ஆனாலும், அவரை அழைத்த தேவன் தம் நாமத்தை அவருக்கு வெளிப்படுத்தி, அடையாளங்களையும் அவர் கையில் கொடுத்தார். இருப்பினும் **“அப்பொழுது மோசே கர்த்தரை நோக்கி: ஆண்டவரே, இதற்கு முன்னாவது, தேவரீர் உமது அடியேனோடே பேசினதற்குப் பின்னாவது நான் வாக்குவல்லவன் அல்ல; நான் திக்குவாயும் மந்தநாவும் உள்ளவன் என்றான்.”** (யாத்திராகமம் 4:10). ஆனால் ஆண்டவரோ, **“அப்பொழுது கர்த்தர் அவனை நோக்கி: மனுஷனுக்கு வாயை உண்டாக்கினவர் யார்? ஊமையனையும் செவிடனையும் பார்வையுள்ளவனையும் குருடனையும் உண்டாக்கினவர் யார்? கர்த்தராகிய நான் அல்லவா? ஆதலால், நீ போ; நான் உன் வாயோடே இருந்து, நீ பேசவேண்டியதை உனக்குப் போதிப்பேன் என்றார்.”** (யாத்திராகமம் 4:11,12). ஆனால் மறுபடியும் மோசே **“அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே, நீர் அனுப்பச் சித்தமாயிருக்கிற யாரையாகிலும் அனுப்பும் என்றான்.”** (யாத்திராகமம் 4:13). **“அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயின்மேல் கோபம்முண்டவராகி: லேவியனாகிய ஆரோன் உன் சகோதரன் அல்லவா? அவன் நன்றாய்ப் பேசுகிறவன் என்று அறிவேன்; அவன் உன்னைச் சந்திக்கப் புறப்பட்டுவருகிறான்; உன்னைக் காணும்போது அவன் இருதயம் மகிழும். நீ அவனோடே பேசி, அவன் வாயில் வார்த்தைகளைப் போடு; நான் உன் வாயிலும் அவன் வாயிலும் இருந்து, நீங்கள் செய்யவேண்டியதை உங்களுக்கு உணர்த்துவேன். அவன் உனக்குப் பதிலாக ஜனங்களோடே பேசுவான்; இவ்விதமாய் அவன் உனக்கு வாயாக இருப்பான்; நீ அவனுக்குத் தேவனாக இருப்பாய். இந்தக் கோலையும் உன் கையிலே பிடித்துக்கொண்டுபோ, இதனால் நீ அடையாளங்களைச் செய்வாய் என்றார்.”** (யாத்திராகமம் 4:14-17). இங்கு மிக நீண்ட சம்பாஷணைக்கு பிறகு, மோசே ஆண்டவருடைய வேலையை செய்ய தன்னை அர்பணித்தாலும், இங்கு ஆண்டவர் அழைத்தபடி, தன் மக்களுக்கென அவர் தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த பின்பு, அவர் வாழ்நாளின் இறுதிவரை அந்த பணியை தொடர்ந்து செய்தார். பார்வோனின் மூலமாக, அன்னிய ஜனங்களின் மூலமாக, தன் சொந்த ஜனங்களின் மூலமாக, தன் வீட்டார் மூலமாகவும், எத்தனையோ இன்னல்களை,

எதிர்ப்புகளை அவர் சந்தித்த பொழுதும், ஆண்டவர் கொடுத்த இந்த பணியை விட்டு அவர் விலகவில்லை. ஆண்டவரே, இந்த ஜனங்களை விட்டுவிட்டு நான் உன்னை பெரிய ஜாதியாக்குவேன், என்று கூறிய பொழுது கூட அவர் தன் ஜனங்களை வழிநடத்துவதை விட்டு விலகவில்லை. இதுவே அவர் தலைவனாக மாத்திரமல்ல, தன் ஜனங்களுக்கு தகப்பனாகவும் இருந்து அவர்களை நடத்தினார் என்பதற்கு சான்றாகும்.

ஆம் ஜனங்களை வெறுமனே நடத்திச் சென்றது மட்டுமல்ல, ஆண்டவரிடமிருந்து 10 கற்பனைகள் உட்பட அனைத்து நியாயப்பிரமாண முறைகளையும் பெற்று, அதை தன் ஜனங்களுக்கு தந்தார். செங்கடலை பிளந்து ஜனங்களை நடத்திச் சென்று, வான மன்னாவை தேவனிடத்தில் பெற்று தன் ஜனங்களை போஷித்தார். ஒவ்வொரு முறையும் சிறுபிள்ளைகளை போல, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் முறுமுறுத்த போதும் தகப்பனைப் போல அவர்கள் தேவையறிந்து, அதற்காக தேவனிடத்தில் மன்றாடி, அவர்களின் ஆவிக்குரிய தேவைகளையும், பூமிக்குரிய தேவைகளையும் ஒவ்வொரு நாளும் சந்தித்தார். அவர்களை கண்டிக்க வேண்டிய நேரத்தில் தகப்பனை போல அவர்களை கண்டித்து, அதே நேரத்தில் அவர்கள் செய்த தவற்றினால் உண்டான வேதனையை தாமும் சுமந்தார். ஆம் 40 வருடங்கள் ஆண்டவர் இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் கீழ்ப்படியாமையால், அவர்களை வனாந்தரத்தில் நடத்தின பொழுது, அவர்களோடு சேர்ந்து மோசே வனாந்தரத்தில் இருந்தார். ஆண்டவர் ஆரோனையும் அவன் சந்ததியாரையும் ஆசாரிய பட்டத்திற்கு தேர்ந்தெடுத்த பொழுது, அவர் தனக்காகவோ தன் சந்தியாருக்காகவோ எதையும் தேவனிடத்தில் வேண்டவில்லை. ஆவிக்குரிய காரியத்தில் ஜனங்களை நடத்த ஆரோன் அபிஷேக்க பட்டது போல, தனக்குபின் தன் ஜனங்களை தலைவனாக இருந்து நடத்த யோசுவாவையும், மோசே உருவாக்கினார். ஆண்டவர் அழைத்த அந்த ஒரு அழைப்பிற்காக தன்னையே அர்ப்பணித்த அவர், அந்த ஊழியத்திற்காக எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையையும் கடந்து செல்ல தயாராக இருந்தார். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஊழியத்தின் மூலம் தனக்கென எவ்விதத்திலும் அவர் ஆதாயத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை. தேவ ஜனங்களை தன் சொந்த பிள்ளைகளாக பாவித்து, தேவன் கொடுத்த ஊழியத்தை, ஒரு குடும்பத்தை, தகப்பனாக இருந்து நடத்துவதைப் போல, அவர் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை வழி நடத்தினார்.

அதனால் தான் ஆண்டவரே அவரைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்தார். கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் மகிமையான அனுபவங்களை பெற்று தேவ மகிமையை தன் சரீரத்தில் தாங்கினவராக, மற்றவர்கள் அந்த மகிமைக்கு முன்பு நிற்க முடியாததால், தன் முகத்தை முக்காட்டிட்டு மறைத்துக் கொண்டார். ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து மறுரூப மலையில், மகிமையை அடைந்த பொழுது, அங்கும் அவரோடு காணப்பட்டார். ஆம் அவர் ஊழியம் புதிய ஏற்பாட்டிலும் தொடர்கிறது. வேத பண்டிதர்கள் கூற்றுப்படி, வெளிப்படுத்துன விசேஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ள, மகா உபத்திரவக் காலத்தின் இரண்டு சாட்சிகளில் ஒருவராய் இருந்து, அவர் ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவார். இவ்வாறு தன்னையே முற்றிலுமாய் அர்ப்பணித்த மோசேயின் மரணம் கூட மகிமையானதாக இருந்தது. ஆம் ஆண்டவர் மோசேயின் சரீரத்தை கூட யாரிடமும் கொடுக்கவில்லை.

உபாகமம் 34:5,6 கூறுகிறது “அப்படியே கர்த்தரின் தாசனாகிய மோசே மோவாப் தேசமான அவ்விடத்திலே கர்த்தருடைய வார்த்தையின்படியே மரித்தான். அவர் அவனை மோவாப் தேசத்திலுள்ள பெத்பேயோருக்கு எதிரான பள்ளத்தாக்கிலே அடக்கம்பண்ணினார். இந்நாள்வரைக்கும் ஒருவனும் அவன் பிரேதக்குழியை அறியான்.” ஆம், ஆண்டவர் எவ்வாறு அவர் சரீரத்தை அடக்கம் பண்ணினார் என்பதை ஒருவரும் அறியார். தனக்கென்று, தன் ஆவி, ஆத்துமா, சரீரம், வாழ்க்கை என அனைத்தையும் அர்ப்பணித்த மோசேயின் மண்ணான சரீரத்தைக் கூட, ஆண்டவர் பாதுகாத்தார். காரணம், அந்த மண்ணான சரீரத்திலே, தேவ மகிமை விளங்கும்படியாய் அவர் வாழ்ந்தார். அவர் செய்த ஊழியத்தின் காரியங்களை பின்வரும் பாகங்களில் விரிவாக காண்போம். ஆண்டவர் தாமே மோசேயை போல, நாமும் தேவனுக்கென வாழ்ந்திட, அவர் ஊழியம் செய்திட, அதை அவர் சித்தப்படியே செய்திட, தேவ மகிமையை சுமந்தவர்களாய், தேவனுடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ள ஊழியனாகிய மோசேயை காட்டிலும், தேவனை அப்பா பிதாவே, என்று கூப்பிடத்தக்க புத்திர சுவிகாரத்தை உடையவர்களாய், அவருக்கென வாழ தேவன் கிருபை பாராட்டுவாராக. ஆமென், அல்லேலூயா.